

Fact Sheet

Nivelreuma

Nivelreuma on krooninen systeeminen tulehdussairaus, joka aktiivisena johtaa nivelten tulehtumiseen, syövyttää vähitellen niiden luuta ja rustoa ja aiheuttaa siten nivelvaurioita. Yleisimmin aluksi sairastuvia niveliä ovat sormien ja varpaiden, käsien, jalkaterien ja ranteiden nivelet, mutta mikä tahansa nivel voi sairastua ensimmäisenä. Nivelreuman taustatekijöiden ja hoidon tutkimus on edistynyt suuresti. Nivelreumaa ei pystytä parantamaan, mutta siihen kehitetään edelleen uusia hoitoja, joilla pystytään sekä lievittämään kipua ja tulehdusta että hidastamaan taudin etenemistä ja estämään näin rusto- ja luuvaurioita, jotka huonontavat potilaiden toimintakykyä arjessa.

Yleistä tietoa

- Nivelreuma aiheuttaa kipua, turvotusta ja jäykkyyttä nivelissä ja johtaa usein nivelvaurioihin.
- Yleisesti ottaen yleisin nivelvaiva on nivelen kulumisesta johtuva nivelrikko. Nivelreuma taas on luonteeltaan toisenlainen ns. autoimmuunisairaus, jossa nivelet tulehtuvat ja niiden sisäosat ja niitä ympäröivä luu tuhoutuvat vähitellen.
- Nivelreuman pitkäaikaisennuste voi olla hyvin huono, ja tauti johtaa usein invalidisoitumiseen ja lyhentää elinikää.
- Nivelreuman syytä ei tunneta, mutta monet eri tekijät, mm. perinnöllinen alttius, saattavat vaikuttaa autoimmuunireaktion kehittymiseen.
- Nivelreuma saattaa lyhentää potilaan odotettavissa olevaa elinaikaa keskimäärin 3–4 vuotta verrattuna muuhun väestöön.
- 20 vuoden sairastamisen jälkeen 10 prosenttia nivelreumapotilaista on vaikeasti invalidisoituneita eikä pysty enää tavanomaisiin arkitoimiin, esimerkiksi syömään tai pukeutumaan itse.
- Reuman varhainen toteaminen ja tehokas hoito ovat tärkeitä, sillä näin voidaan viivyttää toiminnanvajauksien ja korjautumattomien nivelvaurioiden kehittymistä.

Epidemiologia

- Maailmassa on yli viisi miljoonaa nivelreumapotilasta. Suomessa potilaita on arviolta hieman yli 40 000.
- Noin 75 % heistä on naisia. Tauti voi alkaa missä iässä tahansa, mutta tautia ilmaantuu nykyään eniten yli 60-vuotiailla.
- Nivelreuma todetaan useimmin 40–70 vuoden iässä.

FIN/11/01.2009